

List Preláta (február 2013)

V polovici mesiaca začína pôst, obdobie, ktoré je obzvlášť vhodné na revíziu nášho správania a zamyslením sa nad tým, či sme veľkodušný voči Bohu a pre Neho aj voči ostatným.

20.02.2013

Moji milovaní: nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Pri uvažovaní nad nekonečnou Božou láskou k ľuďom prejavujúcou

sa predovšetkým v tajomstve
Vtelenia ***zostaneme dojatí***: takto
začína náš Otec homíliu „Cesta k
svätosti“ [1] a myslím si, že my tiež
túžime mať tento vnútorný postoj pri
modlitbe Vyznania viery. S akou
vďačnosťou vyznávame túto pravdu,
keď potvrdzujeme, že večné Božie
Slovo sa stalo telom v lone Panny
Márie pôsobením Ducha Svätého a
stalo sa človekom! Pri týchto slovách
sa hlboko ukladáme, pri dvoch
sviatkoch si pokľakneme, **pretože
závoj, ktorý skrýval Boha sa
otvoril a jeho bezodné a
neprístupné tajomstvo sa nás
dotklo: Boh sa premieňa na
Emanuela, „Boh s nami“**. Keď
počúvame omše zložené veľkými
umelcami sakrálnej hudby,
povedal sv. Otec na nedávnej
audiencii- (...) cítime ako sa
špeciálnym spôsobom pozastavujú
pri tomto článku viery, skoro
akoby chceli univerzálnym
jazykom hudby vyjadriť to, čo

**slová nedokážu: obrovské
tajomstvo Boha, ktorý sa vteľuje,
ktorý sa stáva človekom [2] .**

Počas minulých týždňov sme vďaka liturgii nasledovali Ježišove kroky po zemi: najprv v dielni v Nazarete a neskôr po galilejských a judejských cestách. Navrhujem, aby sme sa teraz pri rozjímaní o veľkom tajomstve Boha, ktorý sa stal človekom, pozastavili pri rozličných okamihoch pozemského života Pána. Ježiš sa totiž nielen skutočne ľudským spôsobom narodil v Betleheme, ale tiež medzi nami viac ako tridsať rokov pôsobil a viedol obyčajný ľudský život. Svätý Josemaría nás pobádal k tomu, aby sme vzdávali vďaky za to, že na seba zobral naše telo so všetkými dôsledkami a nástojil: **Boh sa stal človekom: vtelil sa [3] .** Druhý vatikánsky koncil nám pripomína, že Syn Boží „pracoval ľudskými rukami, myslel ľudským rozumom, konal ľudskou

vôľou, miloval ľudským srdcom. Narodený z Panny Márie sa stal skutočne jedným z nás, podobný nám vo všetkom okrem hriechu.“ [4]

Ak premýšľame o Pánovom živote, **je dôležité opäť v sebe objaviť úžas nad týmto tajomstvom a nechať sa uchvátiť veľkosťou tejto udalosti: pravý Boh, stvoriteľ všetkého kráčal ako človek po našich cestách, vstúpil do ľudského času, aby nám zjavil život, ktorým je On sám (1 Jn 1,1-4) [5]** . Prehlbme preto s pomocou milosti do dôsledkov to, že Boh sa stal dokonalým človekom: Ježiš nám dáva príklad ako sa máme správať v každom okamihu -v súlade s dôstojnosťou, ktorú pre nás dosiahol- ako skutočné Božie deti. Počas liturgického roka si znova pripomenieme novým spôsobom jeho základné učenie. Snažme sa ho osobne pochopiť a preniesť do nášho bežného života: toto je bezpečná cesta - iná neexistuje - na dosiahnutie

svätosti, ku ktorej volá Pán všetkých kresťanov. On sám nám ukázal v Evanjeliu: *Ja som Cesta, Pravda a Život (...): nikto nepríde k Otcovi ak nie cezo mňa* **[6]** .

Svätý Josemaría od mladosti ukazoval tým, ktorí sa priblížili k jeho dušpastierskej práci – a aj tým, ktorých on sám vyhľadával, aby ich priviedol k Pánovi, pretože v apoštoláte prestávky nemajú miesto, cestu nasledovania Krista v každodennom živote. Boh mu udelil výnimočné svetlo, aby objavil spasiteľský obsah Kristovej existencie v Nazarete, ktorá- ako potvrdzuje Katechizmus Katolíckej cirkvi- „umožňuje každému človekovi, aby sa spojil s Ježišom na najvšednejších cestách života“ **[7]** . Benedikt XVI. to potvrdil, keď uznal, že konanie a učenie nášho zakladateľa vyžaruje s osobitnou silou lúč Božieho svetla obsiahnutého v Evanjeliu, práve pre učenie o tom, že svätosť sa môže a

má dosiahnuť v obyčajných
okolnostiach kresťanského života [8]
pozostávajúceho z hodín práce,
venovania sa rodine,
profesionálnych a sociálnych
vzťahov...

Boh vložil do srdca svätého
Josemaríu túžbu pomôcť ľuďom
každého stavu, podmienok a profesie
pochopiť túto doktrínu: každodenný
život môže byť svätý a plný Boha, že
Pán nás volá posväcovať všetky
obyčajné úlohy, pretože v nich tiež
spočíva kresťanská dokonalosť [9] .
Osvietil ho, aby založil Opus Dei,
*cestu posväcovania sa každodennou
prácou a plnením si obyčajných
povinností kresťanského života [10] .*
Jeho duch je bezpečným návodom
pre tých, ktorí sa túžia stretnúť s
Kristom, ísť za Ním a milovať ho
uprostred všedných námah, na
všetkých pozemských križovatkách.

Tajomstvo Vtelenia nám hovorí o odovzdaní sa Boha celému ľudstvu. **Vzatím na seba ľudského tela sa Boh chcel stať darom pre ľudí a daroval seba samého. (...) prijal naše človečenstvo, aby nám daroval svoje božstvo. Sme veľmi obdarovaní. Uvedomujeme si, keď obdarúvame my- vysvetľuje Svätý otec -, že cena daru nie je najdôležitejšia. Ten však, čo nedokáže darovať kúsok zo seba, dáva vždy veľmi málo. Dokonca niekedy majú finančné a materiálne dary nahradiť postoj srdca a sebadarovania. Tajomstvo vtelenia naznačuje, že Boh takto nekoná: nedaroval niečo, ale daroval seba vo svojom jednorodenom Synovi [11] . A to isté očakáva od každého z nás.**

V polovici mesiaca začína pôst, obdobie, ktoré je obzvlášť vhodné na revíziu nášho správania a zamyslením sa nad tým, či sme

veľkodušný voči Bohu a pre Neho aj voči ostatným. V druhom čítaní z liturgie Popolcovej stredy nám Apoštol národov odkazuje slová Pána: *v milostivom čase som ťa vyslyšal a v deň spásy som ti pomohol. Hľa, teraz je milostivý čas, teraz je deň spásy [12]* . Neskôr, v tom istom liste, nás podnecuje slúžiť Bohu v každom momente: *vo veľkej trpezlivosti, v súženiach, v núdzi, v úzkostiach, (...) v námahách, v bdení a v pôstoch; v čistote, v poznaní, v zhovievavosti, v добрôte, v Duchu Svätom, v nepokryteckej láske [13]* .

Tieto Apoštolove slová – napísal svätý Josemaría - ***nás musia naplniť radosťou, pretože sú akoby svätorečením vášho povolania bežných kresťanov, ktorí žijete uprostred sveta, zdieľajúc s ostatnými ľuďmi, s vašimi seberovnými, námahy, práce a radosti. Táto cesta je Božia. To, o čo vás prosí Pán je, aby ste v***

každom okamihu konali ako jeho deti a služobníci. Avšak tieto obyčajné okolnosti života budú Božou cestou ak sa naozaj obrátíme, odovzdáme. Pretože Svätý Pavol hovorí tvrdým jazykom. Sľubuje kresťanom ťažký nebezpečný život v neustálom napätí. Ako sa zdeformovalo kresťanstvo, keď sa z neho chcela spraviť pohodlná cesta! Ale myslieť si, že tento hlboký a vážny život, ktorý živo pozná všetky prekážky ľudskej existencie, je život plný úzkosti, utláčania alebo strachu, je tiež deformáciou pravdy. Kresťan je realista, ale plný nadprirodzeného a ľudského realizmu, ktorý si všíma všetky stránky života: bolesť a radosť, utrpenie či už vlastné alebo druhého, istotu a rozpaky, veľkodušnosť a tendenciu k egoizmu. Kresťan pozná všetko a čelí tomu všetkému plný ľudskej

odvahy a sily, ktorú prijíma od Boha [14] .

Predtým ako budem pokračovať sa mi zdá potrebné, aby sme sa zastavili a popremýšľali: pripravujem sa, aby som prežil nasledujúce týždne kajúcim spôsobom? Túžim vniknúť do Ježišovej zápalnej obety? Odmietam strach z umŕtvovania?

Zamerať týmto kresťanským spôsobom- ako som spomenul citáciou nášho Otca- protivenstvá nášho života, v ktorých sa veľakrát prejavuje utrpenie a obmedzenie stvorenia, je jediný spôsob ako pochopiť do hĺbky realitu ľudskej prirodzenosti. Aby sme našli zmysel starostí a dokonca úzkostí, ktoré môžu spôsobiť trápenia života - bolesť, nezamestnanosť, choroba, smrť...-, je potrebná úprimná viera v nekonečnú Božiu lásku. Iba vo svetle vteleného Slova sa dá nájsť zmysel všetkého . **Vtelením Božieho Syna**

nastáva nové stvorenie, ktoré je kompletnou odpoveďou na otázku „Kto je človek?“. Iba v Ježišovi sa dokonale zjavuje Boží plán s človekom [15] .

Posledný ekumenický koncil to vyjadril jasne: „tajomstvo človeka sa objasňuje iba v tajomstve vteleného Slova. Pretože Adam, prvý človek, bol postava, z ktorej mal vyjsť, čiže z Krista, nášho Pána. Kristus, nový Adam, v rovnakom zjavení tajomstva Otca a jeho lásky, zjavuje človeka človeku a odhaľuje mu veľkosť jeho povolania“ [16] .

Dcéry a synovia moji, znova nalieham: snažme sa využiť naplno čítanie Evanjelia; a to tak, že budeme do hĺbky rozjímať nad rozličnými udalosťami v živote nášho Pána. Svätý Josemaría nás vždy prosil, aby sme nečítali tieto pasáže akoby sa nás netýkali, bez toho, aby sme do nich vstúpili ako ***ďalšia z postáv***, s

našími slabosťami a túžbami polepšiť sa, naplniac sa úžasom nad najsvätejším človečenstvom Ježiša Krista a opierajúc sa o jeho božskú silu.

Nasledovať Krista: toto je to tajomstvo. Sprevádzať ho z takej blízkosti, že s ním budeme žiť tak ako prví Dvanásti, z takej blízkosti, že sa s ním stotožníme. Nebude dlho trvať a potvrdíme, ak nebudeme klásť prekážky milosti, že sme sa obliekli v nášho Pána Ježiša Krista (porov. Rm 13, 14). V našom konaní sa bude odzrkadľovať Pán ako v zrkadle. Ak je zrkadlo ako má byť, zobrazí milujúcu tvár nášho Spasiteľa bez deformácií, bez karikatúr a ostatní budú mať možnosť obdivovať ho a nasledovať ho. [17] V prvých týždňoch Cezročného obdobia a neskôr počas pôstu nám Cirkev ponúka okamihy, v ktorých sa zdôrazňuje jednak božkosť ako

aj ľudskosť nášho Pána. Spolu s veľkými zázrakmi, ktoré ukazujú jeho božskú prirodzenosť, sme tiež svedkami reálnosti jeho ľudskej prirodzenosti: býval hladný a smädný, počas dlhých pochodov z jedného miesta na druhé sa fyzicky vyčerpával, naplňal sa radosťou, keď nachádzal srdcia otvárajúce sa milosti a zarmucovalo ho, keď ho iní odmietali. Komentujúc jeden z týchto momentov, svätý Josemaría zvykol zvolať: bol hladný. Stvoriteľ vesmíru, Pán všetkých vecí, trpí hladom! Pane, ďakujem ti, že autor tohto svätého textu z nadprirodzeného vnuknutia zaznamenal túto príhodu aj s týmto detailom, ktorý má núti milovať ťa viac, ktorý ma povzbudzuje živo túžiť zhliadnuť tvoje Najsvätejšie človečenstvo. Perfectus Deus, perfectus homo (Vyznanie viery Quicumque), dokonalý Boh a dokonalý človek z

*mäsa a kostí ako ty a ako ja [18] .
Ak vytrváme na tejto ceste z
Nazareta až na Kríž, otvorí sa
nám dvere nadprirodzeného
života v celej svojej šírke. Ak
budeme mať vzťah s Kristom
človekom naučíme sa mať vzťah aj
s Kristom Bohom a v Ňom a cez
Neho aj s Otcom a s Duchom
Svätým: s trojjediným Bohom. Náš
zakladateľ nás ubezpečoval, že na
ceste k svätosti príde okamih, keď
srdce potrebuje odlíšiť a uctievať
každú z Božích osôb osobitne.
Určitým spôsobom je to objav,
ktorý uskutočňuje duša vo
vnútornom živote tak, ako keď
malé dieťa otvára oči do sveta.
Trávi láskyplne čas s Otcom,
Synom a Duchom Svätým a ľahko
sa podvolí činnosti Ducha Svätého,
ktorý nám odovzdáva
nadprirodzené dary a čnosti bez
toho, aby sme si to zaslúžili! [19]*

Svätý Josemaría dodáva: *Asketika? Mystika? Na tom nezáleží. Nech je to čo chce, to čo je dôležité je, že je to milosť Božia. Ak sa budeš snažiť rozjímať, Pán ti neodoprie svoju pomoc. Viera a skutky viery, skutky, pretože Pán, ako si si všimol už na začiatku a ako som ti v príhodnom čase zdôraznil, je každým razom náročnejší. A to už je kontemplácia a zjednotenie. Toto je spôsob, akým by mali žiť mnohí kresťania napredujúc po vlastnej duchovnej ceste, ktorých je nespočetne veľa, uprostred pozemských námah, aj keď si možno ani nevšimnú, čo sa s nimi deje. [20]*

V strede mesiaca, skoro v rovnaký deň ako začiatok pôstu, oslávime výročie dvoch Božích zásahov na ceste Diela: 14. februára 1930 a 1943: sedemdesiat rokov blízkosti Neba k Opus Dei! V tento deň vzdávania vďaky, túžime, aby naša modlitba

prišla k Bohu prostredníctvom
Najsvätejšej Panny, našej Matky,
ktorú špeciálne uctievame
pomenovaním *Mater Pulchrae
Dilectiónis* , Matka čistej lásky,
ktorým jej Cirkev preukazuje úctu a
ktoré mal tak rád náš Otec.

O niekoľko dní neskôr, 19. februára,
oslavuje meniny najdrahší don
Álvaro. Opierajúc sa o skutočnosť, že
Cirkev uznala, že žil hrdinským
spôsobom všetky čnosti, prosme ho o
príhovor u Boha, aby sme tiež my
nasledovali verne cestu nášho
kresťanského povolania hľadajúc,
nachádzajúc a milujúc Ježiša Krista v
okolnostiach nášho každodenného
života. Vďaka Bohu, dejiny Diela
majú tiež iné výročia, ktoré, ako som
istý, budete prežívať s takou
aktuálnosťou ako keď sa udiali.
Nedovoľme, ako nás upozorňoval náš
Otec, aby sa stali iba jednoduchými
spomienkami, akoby to boli dávne
udalosti zapečatené históriou.

S láskou Vás žehná a prosí o
modlitbu

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. februára 2013

[1] Porov. svätý Josemaría, *Boží priatel*ia , č. 294.

[2] Benedikt XVI., Príhovor
generálnej audiencii, 2. 1. 2013

[3] Svätý Josemaría, Poznámky z
rozjímania, 25. 12. 1972

[4] Druhý vatikánsky Koncil, Const.
Past. *Gaudium et spes*, č. 22

[5] Benedikt XVI., Prejav na
generálnej audiencii, 9. 1. 2013

[6] Jn 14, 6

[7] Katechizmus Katolíckej cirkvi,
odsek 533

[8] Porov. Benedikt XVI., Exhort. Apost. *Verbum Domini*, 30. 9. 2010, č. 48.

[9] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom* , č. 148

[10] Modlitba k Svätému Josemaríovi

[11] Benedikt XVI., Prejav na generálnej audiencii, 9. 1. 2013

[12] Rímsky misál, Popolcová streda, Druhé čítanie (2 Kr 6, 2)

[13] 2 Kr 6, 4-6

[14] Svätý Josemaría , *Íst' s Kristom* , č. 60

[15] Benedikt XVI., Príhovor na Generálnej audiencii, 9. 1. 2013

[16] Druhý vatikánsky koncil, Const past. *Gaudium et spes* , č. 22

[17] Svätý Josemaría, *Boží priatel* , č. 60

[18] Svätý Josemaría, *Boží priatel* ,
č. 50

[19] Svätý Josemaría, *Boží priatel* ,
č. 306

[20] Tamtiež, č. 308

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-prelata-februar-2013/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-februar-2013/)
(23.02.2026)